

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—Ποίας σφαγᾶς, ὦ ἥλιε, καὶ πάλιν θ' ἀντικρύσης,
τί θύματα, τί πτώματα ἐκ νέου θὰ φωτίσης!
'Υπὸ τὸ φῶς σου τί χρυσαὶ θ' ἀντιταχθοῦν ἀσπίδες,
τί θώρακες, τί δόρατα, τί ξίφη, τί λεπίδες!
Θὰ παῖζουν αἱ ἀκτίνες σου εἰς κύματα αἱμάτων,
θὰ ἴδῃς συμπλοκάς μαχῶν ἀποτροπαιοτάτων,
τὸν Ἄρην ἐπιβαίνοντα ἴσθης ἀστραπῆς τὸν ἵππον
καὶ μὲ βαρὺν ἐγείροντα τὴν οἰκουμένην κτύπον,
τὸν ἀνδροφόνον πόλεμον τοὺς νικητὰς νὰ στέφῃ
καὶ εἰς καπνοῦ χανόμενον πυκνὰ καὶ μαῦρα νέφη,
τοὺς κεραυνούς, τὰς ἀστράπας, τὸν φρικαλέον σάλον,
τὰς στρατιάς τῶν Γερμανῶν ὀρμούσας κατὰ Γάλλων,
τοὺς Γάλλους ἐκστρατεύοντας μὲ λύσσαν κατὰ Πρώσων.
Αὐστριακοὺς προσβάλλοντας τοὺς συρφετοὺς τῶν Ρώσων,
θὰ ἴδῃς καὶ τοὺς Ἕλληνας μὲ σπάθην γυμνωμένην
καὶ ἀπειλοῦντας σύμπασαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην
μὲ τῶν προγόνων τὰς σκιάς καὶ μὲ τοὺς Παρθενῶνας,
μὲ Θερμοπούλας, Πλαταιάς, Μυκάλας, Μαραθῶνας,
καὶ τὸν κλεινὸν Διάδοχον, τοῦ θρόνου τὸ στολίδι,
μ' ἐκεῖνο τὸ περίφημο σπαθὶ τοῦ Εὐγενίδου
νὰ κόβῃ τοὺς Βεζύρηδες καὶ τοὺς Κισλαραχάδες,
τοὺς ξακουσμένους Μπέηδες καὶ ἄλλους μασκαράδες,
ποὺ μᾶς παραφορτόνονται ἀλήθεια καὶ ἀπ' ἀλήθεια
καὶ μὲ συνθήκας μᾶς γελοῦν καὶ ἄλλα κολοκύθια,
χωρὶς κανένας ἀπ' αὐτοὺς νὰ μάθῃ καὶ νὰ ξέρῃ
πῶς τοῦ Ρωμηοῦ ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει,
πῶς ρίπτει ὄλας κατὰ γῆς τὰς διεθνεῖς συνθήκας
καὶ μ' ἓνα λόγον ρήτορος μεγάλας δρέπει νίκας.

Π.—Τί λές, μωρέ; παραλαλεῖς;

Φ.— ὦ σὺ ἀκτίς ἡλίου,
ἢ λάμπῃσα ἴσθην ἱερὰν ἐβδόμην Ἀπριλίου,
ὦ Ἄπολλον χρυσοῦν ἡμέρας βλέμμα,
ὦ σῶμα σὺ αὐτόφωτον καὶ τοῦ Ὑψίστου στέμμα,
ὦ ἥλιε ὑπέρλαμπρε μὲ τὰς λαμπρὰς ἀκτίνες,
φωτίζων τὸ Βυζάντιον καὶ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
κτυπῶν ἴσθ' ἰσοφύγαρο καὶ ἴσθ' ἰσοσταυρὸν ἀπάνω,
φωτίζων τὸν Γεώργιον καὶ τὸν Χαμίτ Σουλτάνο,
σταράτησε τὸ ἄρμα σου ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν,
καθ' ἣν ἀπὸ Δουνάβεως μέχρι τοῦ Ἰστροῦ πέραν
ἠχῆσαι σάλπιγγ' φοβερὰ αἱματηροῦ πολέμου
καὶ ἐξεγερθήσονται φυλαὶ ἀντίπαλοι τοῦ Αἵμου
καὶ θὰ σεισθοῦν τὰ ἐγκατα τοῦ τῶν Ἑλλήνων κράτους
καὶ ὁ Μαθαρίκος ὅπως πρὶν θὰ πιάνη ἐπιστράτους,
καὶ ὁ κύριος Γεννάδιος θ' ἀκούεται παρλάρων
καθ' ὄλων τῶν Δυνάμεων, καθ' ὄλων τῶν βαρβάρων,
καὶ ἴσθην Εὐρώπην ὁ καθείς θὰ τρέχῃ ἀπ' εὐθείας
διὰ νὰ φέρῃ ἀπ' ἐκεῖ φορτία συμπαθείας,
καὶ προσφωνήσεις θὰ γένοιν καὶ ἄλλαις ἱστορίαις
καὶ τὰ συλλαλητήρια καὶ ἢ λαμπαδηφορίαις,
οἱ λόγοι, τὰ ποιήματα, καθὼς καὶ ἄλλα ὅσα

ἐντρέπεται νὰ τὰ εἰπῇ σωστοῦ ἀνθρώπου γλῶσσα,
καὶ οὔτε ὁ Φάσις εἰμπορεῖ καὶ ὁ Ἰστρος νὰ ξεπλύνῃ
ὅσα ὡς τῶρ' ἀκούσθησαν καὶ ὅσα ἔχουν γίνῃ.

Π.—Τί λές, μωρέ;

Φ.— Ναι, ἥλιε, τὸ ἄρμα σου σταμάτα,
μὴ θέλῃς πάλιν νὰ ἴδῃς πολεμικὰ φουσάτα,
ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ αὐγῆ χρυσοῦ ἢ ἀναβαίνῃ
καὶ τὰς περιφερείας μας τὸ φῶς σου ἢς θερμαίνῃ
καὶ ἢς χαιρετᾷ παιδρότατον τὴν προσφιλεῖ ἑλαίαν
καὶ ὄχι τοῦ πολεμιστοῦ τὴν περικεφαλαίαν,
καὶ ἢς προκαλῆ χασμούρημα καὶ ναργιλὲ μαρκοῦται
καὶ τρέψιμο τοῦ ποδαριοῦ καὶ λουστρο ἴσθ' ἰσοσταυρῶν
καὶ συζητήσεις σοβαρὰς περὶ πολλῶν θεμάτων,
περὶ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν περισσευμάτων,
ἢς ἀκονίζῃ τῶν θερμῶν πατριωτῶν τὰς γλῶσσας,
κοιλίας ἢς παρηγορῇ Παισανίων πεινώσας,
ἢς χύνεται παρήγορον ἴσθ' ἐπαιτῶν τὰ πλήθη,
ἢς λάμπῃ ἀκτινοβολοῦν ἴσθ' ἰπποτῶν τὰ στήθη,
ἢς προκαλῆ ποιήματα, ψηφίσματα Συλλόγων,
καὶ ἢς χορταίνῃ, δι' αὐτοῦ ὁ νησιτικὸς καὶ ὁ τρώγων
πλὴν φώτιζε, ὦ ἥλιε, καὶ ἐμένα τὸν ἰππότην,
τὸν μεταξὺ τῶν ἰπποτῶν λαβόντα θέσιν πρώτην,
καὶ ἢς σὲ βλέπω πάντοτε ὄρατος ν' ἀνατέλλῃς
καὶ ἐπὶ δικαίους καὶ κακοὺς τὸ φῶς σου ν' ἀποστέλλῃς
καὶ νὰ φωτίζῃς ἑορτὰς καὶ τελετὰς εὐθύμους
καὶ χλόην πρασινοῦσαν ἀπὸ καρποὺς εὐχύμους,
καὶ κόσμον πανευδαίμονα παντοτεινῆς εἰρήνης
καὶ οὐρανὸν ἰνέφελον γελῶντα ἐκ γαλήνης,
διπόδων ἔρωτας θερμούς καθὼς καὶ τετραπόδων,
καὶ ζεύγη καὶ ἀνδρόγυνα ἐπὶ στρωμνῆς ἐκ ρόδων,
ἐγὼ δέ, τέκνον τοῦ Διὸς Λητοῦς τε καλλικόμου,
καθήμενος ἀνάσκελα καταμεσῆς τοῦ δρόμου
καὶ φῶς ἐκ τῶν ἀκτίνων σου θεσπέσιον λαμβάνων
νὰ φασκελόνη μὲ τὰ δῆθ' τὸν κύριον Σουλτάνον,
τὸν σὶρ Οὐόλφ, τὸν Σώλοσβουρ, Ἀνατολὴν καὶ Δύσην,
καὶ τῶν Ἑλλήνων νὰ ὕμνω τὴν θαυμασίαν φύσιν,
καὶ νὰ χαριεντίζωμαι μὲ τὸν κομψὸν Στεφάνον,
χωρὶς νὰ συλλαμβάνωμαι ἀπὸ τὸν Μαθαρίκον.

Π.—Τί ἔπαθες, βρε Φασουλῆ, καὶ τᾶχεις σὰν χαμένα;
μὲ τὸν ἀέρα ὀμιλεῖς καὶ γρῦ δὲν λές σ' ἐμένα.

Φ.—Νέος καὶ πάλιν πόλεμος εὐρίσκειτ' ἐπὶ θύραις,
καὶ σὺ ἀκόμη, μασκαρᾶ, χαμπάρι δὲν ἐπῆρες.
'Απὸ καπνὸν ἐθόλωσε βαρὺν ἢ ἀτμοσφαῖρα,
ὁ σὶρ Οὐόλφ καὶ ὁ Πέτροβιτς μᾶς ἦλθαν ἐδῶ πέρα,
ὁ Βίσμαρκ τὴν ἐξαγωγήν ἐμπόδισε τῶν ἵππων,
πολλὰ περὶ τοῦ Πέτροβιτς οἱ Αὐλικοὶ μοῦ εἶπον,
μὰ καὶ τοῦ ἔθνους ἢ βουλή θὰ ἔλθῃ σὲ κομμάτι,
καὶ δῆθ' χοροί, ὡς λέγεται, θὰ γίνουν ἴσθ' ἰσοσταυρῶν.

Π.—'Αμμὲ λοιπὸν πῶς δὲν μιλάς νὰ μάθω, βρε γαιδοῦρα;
ὄρσε λοιπὸν μὰ χαστουκιά ἴσθ' ἄτιμή σου μούρη.